

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3473/2538

นาย วิทยา เอ็บอาบโจทก์ นาย บุญ ยืน มาก สวัสดิ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 197, ป.วิ.พ. มาตรา 202

## ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยไม่ยื่นคำให้การภายในกำหนด ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ และให้นัดสืบพยานโจทก์ในวันที่ 4 กันยายน 2535 ก่อนถึงวันนัดจำเลยยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดไต่สวนคำร้องในวันเวลาเดียวกับที่นัดสืบพยานโจทก์ วันที่ 4 กันยายน 2535 จึงเป็นวันนัดไต่สวนคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การจำเลยและวันนัดสืบพยานโจทก์ด้วย เพราะศาลชั้นต้นยังมีคำสั่งยกเลิกวันนัดสืบพยานโจทก์ แต่เมื่อถึงวันดังกล่าวทนายจำเลยมอบฉันทะให้เสมียนทนายมายื่นคำร้องขอเลื่อนการไต่สวนคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การเท่านั้น จึงถือไม่ได้ว่าทนายจำเลยได้มาศาลและร้องขอเลื่อนคดีเสียก่อนลงมือสืบพยานโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 197 วรรคสอง ดังนั้น ในเรื่องของการพิจารณาคดีจึงถือได้ว่าจำเลยขาดนัดพิจารณา ศาลชั้นต้นชอบที่จะมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดพิจารณาให้สืบพยานโจทก์แล้วชี้ขาดตัดสินคดีไปฝ่ายเดียวตามมาตรา 202

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยใช้เงินจำนวน 28,000 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี นับแต่วันที่ 27 พฤษภาคม 2533 คิดถึงวันฟ้องเป็นเงิน 4,188 บาท และดอกเบี้ยนับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยไม่ยื่นคำให้การภายในกำหนด ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ และให้นัดสืบพยานโจทก์ในวันที่ 4 กันยายน 2535 เวลา 13.30 นาฬิกา ก่อนถึงวันนัดจำเลยยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้นัดไต่สวนคำร้องในวันเวลาเดียวกับที่นัดสืบพยานโจทก์ พอถึงวันเวลานัดทนายจำเลยยื่นคำร้องขอเลื่อนการไต่สวนคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การอ้างว่าติดว่าความอยู่ที่ศาลอื่น ศาลชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้ยกคำร้องขอเลื่อนคดี และมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดพิจารณาให้พิจารณาคดีโจทก์ไปฝ่ายเดียว แล้วพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 32,188 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาและคำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่อนุญาตให้จำเลยเลื่อนวันนัดไต่สวนและให้โจทก์สืบพยานไปฝ่ายเดียวศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีข้อวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ว่าศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดพิจารณา แล้วให้โจทก์สืบพยานไปฝ่ายเดียวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่" ได้ความตามคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การของจำเลยฉบับลงวันที่ 21 สิงหาคม 2535 ว่าทนายจำเลยขอไต่สวนคำร้องของจำเลยวันที่ 4 กันยายน 2535 เวลา 13.30 นาฬิกา อันเป็นวันที่ศาลชั้นต้นกำหนดนัดสืบพยานโจทก์โดยได้แนบสำเนาหมายนัดสืบพยานโจทก์ที่จำเลยได้รับโดยการปิดหมายเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2535 มาท้ายคำร้องด้วย เห็นว่าทนายจำเลยเป็นผู้ขอให้ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การในวันนัดสืบพยานโจทก์ แสดงว่าวันดังกล่าวเป็นวันว่างของทนายจำเลย วันที่ 4 กันยายน 2535 จึงเป็นวันนัดไต่สวนคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การจำเลยและวันนัดสืบพยานโจทก์ด้วยเพราะศาลชั้นต้นยังมีคำสั่งยกเลิกวันนัดสืบพยานโจทก์แต่การที่ทนายจำเลยมอบฉันทะให้เสมียน

ทนายมายื่นเพียงคำร้องขอเลื่อนการไต่สวนคำร้องขออนุญาตยื่นคำให้การเท่านั้นจึงถือไม่ได้ว่า  
ทนายจำเลยได้มาศาลและร้องขอเลื่อนคดีเสียก่อนลงมือสืบพยานโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธี  
พิจารณาความแพ่งมาตรา 197 วรรคสอง ดังนั้น ในเรื่องของการพิจารณาคดีจึงถือได้ว่าจำเลยขาด  
นัดพิจารณา ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดพิจารณาให้สืบพยานโจทก์แล้วชี้ขาดตัดสินคดีไป  
ฝ่ายเดียวจึงชอบแล้ว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 202 ฎีกาของจำเลย  
ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

## องค์คณะ

---

ยรรยง ปานูราช · ยงยุทธ ธารีสาร · นิวัฒน์ แก้วเกิดเคน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3473/2538>